

KRALJ ALEKSANDER VZTRAJA NA SVOJEM STALIŠČU

**SKORO VSI VODITELJI OPOZICIJE
SO V JEČI; JUGOSLOVANSKA
POLICIJA TERORIZIRA LJUDSTVO**

Napetost v Jugoslaviji od dne do dne narašča. — Kralj Aleksander je baje slabega zdravja. — Nikjer v Jugoslaviji ni nobenega pomembnejšega politika. — Izmed aretiranih politikov je imel le Perner priliko, da se je zagovarjal. — Policija preiskuje stanovanja.

DUNAJ, Avstrija, 11. aprila. — Potniki, ki prihajajo iz Jugoslavije prinašajo poročila o političnem zatiranju in policijskem terorizmu, kot še nikdar poprej.

Kraljeva diktatura je poslala v ječe vse glavne nasprotnike njegove vlade.

Kot kaže, vlada po celi Jugoslaviji velika napetost in vlada ni v majhni zadregi, ker so mornarji na bojnih ladjah v Dubrovniku in Kotoru dvignili vstajo. Domači nemiri naraščajo in celo Srbi so se v nekaterih ozirih pridružili upornim Hrvatim in Macedoncem v svoji zahtevi po izpremembi vlade saj toliko, da bi bile zopet vpeljane volitve.

Kot se poroča, je kralj Aleksander slabega zdravja. Vendar pa se trdno drži svoje politike strogega zatiranja in prihajajo celo vesti, da hoče prisiliti katoliške Hrvate, da sprejmejo v svojih časopisih srbsko abecedo.

Vsi politični voditelji se nahajajo v zaporih in vlada je s svojimi aretacijami nastopala tako strogo, da ni v nobenem kraju kraljevine nobenega pomembnejšega politika.

Vlada ni dovolila vstop v Jugoslavijo angleškima poslancema Ben Rigley in Noel Buxton, dasi je jugoslovanski konzul v Londonu viziral njuna potna lista. Poslanec Buxton je podpisal odprto pismo, ki je bilo objavljeno jeseni in ki je protestiralo proti diktaturi kralja Aleksandra.

V zaporih se nahajajo naslednji vodilni jugoslovanski politiki:

Dr. Vladimir Maček, hrvatski narodni voditelj, ki se nahaja v kaznilnici Glavnjači v Beogradu; dr. Anton Korošec, katoliški duhovnik in slovenski voditelj, ki je interniran v Vrnjački Banji; Mehmed Staho, bosanski voditelj, ki se nahaja v ječi v Sarajevu; Anton Trumbić, hrvatski voditelj, katerega imenujejo očeta jugoslovanske države in ki je pod strogo stražo na svojem domu v Zagrebu.

Drugi hrvatski voditelj Ivan Perner je v zaporih v Mitrovici, kakor tudi srbski voditelj Pragolup Jovanović; voditelj bosanskih Hrvatov Jurij Šutej je v ječi v Sarajevu; Bariša Smoljan, voditelj hercegovskih Hrvatov je zaprt v Mostarju; Josip Berković, voditelj dalmatinskih Hrvatov se nahaja v ječi v Splitu.

Vsi ti zastopniki naroda uživajo med ljudstvom velik ugled in nad seboj nimajo druge krivde, kot bi jo označili v drugih državah postavna opozicija proti vladi.

Vlada je pričela zapirati voditelje, ko je dr. Maček javno pozival narod, da zahteva novo ustavo in narodno edinstvo.

Nobeden izmed teh, razun Pernerja, ni imel priložnosti, da bi se zagovarjal pred kako oblastjo in bodo vsled tega ostali v zaporih za nedoločen čas.

Potniki tudi prinašajo poročila o krutem nastopanju policije v Jugoslaviji. Posebno po Hrvatskem orožniki neprestano preiskujejo hiše in so mnogim kmetom celo pobili živino.

(Gornje poročilo prihaja z Dunaja ter ga je objavil newyorški dnevnik "Sun". Vesti, prihajajoče z Dunaja, ki slike položaj v naši stari domovini, so še že večkrat izkazale kot zelo pretirane ali pa neresnične. Kot znano, je Dunaj glavni stan hrvatskih separatistov, ki so pravočasno pobegnili v inozemstvo ter so najbrž od Italije plačani, da spravljajo v svet netočna poročila o razmerah v Jugoslaviji. — Uredništvo.)

Sovjetsko ravnanje z angleškimi inženirji

MALE DRŽAVE NEZADOVOLJNE

Roosevelt jih ni povabil na posvetovanje. Državni department se izgovarja, da ni dovolj časa razpravljati z vsemi državami.

Washington, D. C., 11. aprila. — Med malimi državami se je pojavilo razočaranje in velika nevolja, ker jih državni department ni povabil na gospodarski razgovor v Washington.

Uradniki državnega departmanta pravijo, da ni bil namen vlade, zapostaviti kako državo. Državni department pa pravi, da je do 15. junija, ko se prične mednarodna gospodarska konferenca v Londonu, premalo časa, da bi bilo mogoče razpravljati z vsemi državami. Vsled tega so bile povabljene samo največje trgovske države, da pošljejo svoje zastopnike. Vlada pa je tudi naznanila, da je pripravljena razpravljati z vsako državo potom njenega poslanika v Washingtonu.

Pri vsem tem pa so diplomati nekaterih dežel, ki niso bile povabljene ozlovoljeni.

Čehoslovski poslanik Ferdinand Veverka se je zgledal v zunanjem uradu in je vprašal, kdaj bo njegova država poklicana na razgovor. Nadomestni državni tajnik Moley je rekel, da je vlada vsak čas pripravljena z njim razpravljati glede trgovine in denarnega vprašanja. Toda poslanik ni bil naprosen, da pošlje v Belo hišo posebnega zastopnika.

Ravno tako je v tej zadevi vprašal zunanji urad poljski poslanik Stanislaw Patek. Razžaljeni so bili tudi romunski, jugoslovanski in belgijski poslaniki, ker niso bili povabljeni na konferenco.

Roosevelt je povabil na posvetovanje samo zastopnike velikih držav celega sveta.

Povabljene so bile države iz Evrope: Anglija, Francija, Nemčija in Italija; iz Azije: Japonska in Kitajska; iz Severne Amerike: Mehika in Kanada; iz Južne Amerike: Argentina, Brazilija in Čile.

TUDI V WASHINGTON PLJO DOBRO PIVO

Washington, D. C., 11. aprila. — Kongresniki bodo v kongresni restavraciji zopet mogli piti 3.2 odstotno pivo. Kongresni odbor je s 5 glasovi proti 4 sklenil, da se dovoli v restavraciji točiti pivo, toda samo v steklenicah.

S tem se je vrnilo pivo v Kapitlol po 30 letih.

Manager kongresne restavracije Frank Verdi je rekel, da bo imel v sredo dovolj piva vsake vrste.

PRINC NIKOLAJ JE ZAPUSTIL ŽENO

Bukarešta, Rumunska, 11. aprila. — Princ Nikolaj in njegova morganatična žena Jana Lucija Deletj sta se razstala in princ se bo v kratkem vrnil na Rumunsko, kjer bo zopet prevzel vse časti kraljevske hiše.

List "Adeverul" pravi, da je kraljica Marija dosegla sporazum med princem Nikolajem in njegovim bratom kraljem Karolom.

NEMŠKI DRŽAVNIKI V RIMU

Tudi Goering se je posvetoval z Mussolinijem. Navzočnost državnikov vzbuja v Rimu veliko pozornost. n a posvetovanje.

Rim, Italija, 11. aprila. — V tukajšnjih diplomatskih krogih se ugiba, kakšnega pomena je istovrstna navzočnost dveh nemških in enega avstrijskega državnika v Rimu.

Danes sta se med štirimi očmi posvetovala ministrski predsednik Mussolini in Herman Goering, nemški miniter brez portfelja.

Konferenciala sta več kot eno uro.

Pri Mussoliniju je bil tudi avstrijski zvezni kancler Engelbert Dollfuss. Temu obisku pripisujejo diplomati velik pomen.

Čemu je prišel avstrijski kancler Dollfuss v Italijo, nihče ne ve, toda domnevajo, da je prišel v svrhu priključitve Avstrije Nemčiji.

Nemški narodni socialisti se odločno zavzemajo za to priključitev, dočim ji je Dollfuss, ki ima v Avstriji diktatorsko oblast, do nedavnega časa nasprotoval.

MONROE DOKTRINA ZA AZIJO

General Čjang Kaj Šek je baje sklenil z Japonci tozadevni dogovor. Dogovorjeno je bilo že pred enim letom.

London, Anglija, 11. aprila. — Neko poročilo Exchange Telegrapha iz Kantona v južni Kitajski pravi, da je vrhovni poveljnik vseh kitajskih čet, general Čjang Kaj-šek dosegel z Japonci sporazum, po katerem Kitajska priznava novo Mančukuo državo, za kar pa bo Japonska v plačilo razglasila razveljavljenje vseh "neenakih pogodb."

Japonska se je tudi zavezala, da bo razglasila azijsko Monroe doktrino, vsled katere nobena država na svetu ne bo imela v Aziji nobene pravice. Tudi v to je pristal general Čjang Kaj-šek.

Ta vest potrjuje sedaj poročilo United Press, da se je general Čjang Kaj-šek že lansko zimo pogajal z Japonsko, da bi zopet prišel do moči.

Ob istem času je Čjang živel osamljen na svojem domu v Čenkiang provinci, južno od Sanghaja, ker ga je stranka levee v nankingski vladi, ki jo je sam ustanovil leta 1927, izgnala.

Tedanja poročila so oznanila, da je bil Čjang Kaj-šek bolj zadovoljen, da bi imel ob Mandžuriji za sosedo Japonsko kot pa Rusijo, dasi je vedel, da je bila vsaka izmed teh sosed slabša.

Vlada v Kantonu se pa je zavezala za Rusijo, Čjang pa za Kitajsko; in Čjang je sklenil z Ja-

FRANCOZI ZAHTEVAJO PROPAGANDO

Parlament je dovolil za propagando \$1,320,000. Za svoje zastopnike mora poslati vlada mlade može.

Pariz, Francija, 10. aprila. — Francoski parlament je v četrtek prejšnjega tedna sklenil, da mora Francija pričeti v Združenih državah veliko propagando v prid Francije in se bo pri tem posluževala prekooceanskega radija, filmskih slik, časopisov in magazinov ter mladih, lepih mož, mesto bolehnih, trudnih, izmučenih in treščih se starih mož, ki se oblačijo v frake.

Ta načrt je bil predložen znanemu ministru Josephu Paul-Boncourju v proračun pri izdatkih zunanjega ministrstva.

V listini, ki vsebuje 170 strani, razpravlja parlamentarni odbor na 100 straneh o protifrancoski kampanji v Združenih državah in neka točka pravi, da je v tej zadevi velike važnosti tudi mišljenje ameriškega ženstva.

Spomenica na zunanje ministra obseja sedanjost metodo francoske vlade, ki je pošiljala v Ameriko stara može, ki so se tresli pri svojih predavanjih in govorih.

"Ko so prišli v deželo," pravi spomenica, "so najprej legli v posteljo z mehurji, napolnjenimi z gorko vodo ter so bili poklicani malo prej, ko je bilo treba iti na konferenco. Kadar so šli na vlak, so jih spremljali z največjo pažnjo in predvidnostjo. To je tudi vzrok, da slikajo Francoji kot trudni ili izmučeno deželo."

Z ozirom na dosedanje iskušnje je potrebno, da Francija pošlje v Združene države mlade diplomate s priključno zunanjestvo.

Poslanci v svoji spomenici pravijo, da je treba vršiti v Združenih državah veliko in močno propagando proti dosedanji angleški, nemški in italijanski propagandi.

V poglavitnih točkah je francoski načrt sledeči:

Razširjenje francoskih uradnih poročil potom Associated Press.

Vpeljava francoskih filmov.

Ob nedeljah radijska predavanja in poročila v Združene države.

Pisanje člankov v ameriških listih in magazinih.

Pošiljanje v Ameriko odličnih mož za predavanja in javne govore.

Po francoskem mnenju je Amerikanece trgovce. S svojo trgovino je pripravljen uničiti svojega prijatelja, ker mu hoče dokazati, da je močnejši; ko pa je zlomljen, mu ponudi svojo roko v pomoč. Prijateljstvo nima nikakega opravila s trgovino.

ponsko dogovor, ki je dovedel do bojev pri Sanghaju.

Vlada v Kantonu je pozvala Čjanga, da brani Sanghaj in ga je zopet postavila na njegovo prejšnje mesto, toda Čjang se z Japonci ni bojeval, temveč se je z njimi pogodil, da imajo prosto roko v Mandžuriji in Džeholu.

BOLJŠEVIŠKI ŠPIJONI SO NASTAVLJALI ANGLEŽEM ZANJKE

LONDON, Anglija, 11. aprila. — Druga "bela listina" odkriva delovanje OGPU (ruska tajna policija) glede angleških inženirjev, ki sedaj pričakujejo sodnijske obravnave pod obdolžbo političnega in gospodarskega izdajstva in pokvarjenja tovarniških strojev. Listina navaja brzojavna in telefonska poročila in obvestila med angleškim poslanikom v Moskvi in zunanjim ministrstvom.

Neka brzojavka, ki omenja "značilen zgled OGPU metod," pravi, da je neka oseba v oktobru nagovarjala Johna Cushnya, ki sedaj čaka sodnijske obravnave, da bi nekaj napravil za nek sovjet, ki ni bil znan njegovi kompaniji.

"Ponudeni mu je bilo \$250 na mesec, toda je odklonil," pravi brzojavka. "V novembru so oblasti poslale neko Rusinjo k Monkhouse da bi ga pregovorila, da bi napravil to delo. Toda Monkhouse je tudi odklonil."

Neko drugo poročilo pravi, da je bil Monkhouse zelo začuden, ko je izvedel, da je W. H. Thornton podal zelo "obsežno izjavo."

Monkhouse je rekel, da je Thornton mogoče podal svojo napadno izjavo pod pritiskom svojega duševnega stanja in pod znanim načinom postopanja OGPU. Tajna policija je zagrozila Thorntonu, da bo obelodanila njegovo intimno razmerje s tajnico družbe Kutosovo.

Neko drugo poročilo naznanja, da je bil Thornton postavljen nasproti Kutosovi, katero opisujejo kot "zelo zmerno in izobraženo žensko pri 40 letih."

Neko drugo poročilo pravi: "Thornton je izmučen in ne more podati nikake jasne izjave. Enkrat so ga neprenehoma izpraševali 21 ur; med izpraševanjem so mu grozili in zopet obljubljali visoke nagrade, ako jim dovoljno odgovarja."

URADNIK UKRADEL \$1600

Chicago, Ill., 11. aprila. — Danes je bil obsojen na deest mesecev ječe Vincent McCourt, ki je bil 17 let uslužben pri mestnem svetu. Priznal je, da je poneveril tisoč šeststo dolarjev, ki so bili namenjeni za siromake. Izgovarjal se je, da je za par mesecev ni dobil nobene plače ter da mora preživljati svojih osem otrok.

SIN ARETIRAL OČETA

Somerville, N. J., 11. aprila. — Policist Fred Sixt je aretiriral svojega očeta Ferdia Sixta, ker je v pijanosti vozil avtomobil.

Policist, ki je star 30 let, je izpovedal, da je videl očeta voziti proti rdeči luči in pozneje po sredi ceste.

DRUŽINA DEVETIH OSEB ZGORELA

Harris, Minn., 11. aprila. — Pri požaru, ki je izbruhnil na neki farmi štiri milje severno od tukaj, je izgubilo življenje devet oseb. Zgorlel je farmer Albin Johnson, njegova žena in sedem otrok.

Naročite se na Glas Naroda, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

KITAJCI BEŽE PRED JAPONCI

Japonci so pričeli novo ofenzivo južno od kitajskega zidu. — Kitajci beže v veliki zmešnjavi.

Čangčun, Mandžurija, 11. aprila. — Japonski poizvedovalni letalci naznanjajo, da Kitajci v veliki zmešnjavi beže po celi dolini reke Lwan, ko so bili enkrat pregnani iz Lengkowa, ki je bila njihova močna postojanka v velikem zidu na južni meji Džehola.

Armada generalnega majorja Yoshiaki Takata zasleduje ostanke armade generala Čang Čena v smeri proti Kienčanggyungu v severni Kitajski. Kitajci so pri Lengkoku pustili na bojišču več sto mrtvih, poleg tega pa še mnogo topov, strojnih pušk in velike zaloge municije.

Letalci tudi naznanjajo, da se kitajske čete v veliki zmešnjavi umikajo od Taitowynga in Haiyanga proti jugu.

Japonsko poročilo naznanja, da mančukuo armada zopet prodira okoli Čingwangtao.

Tokio, Japonska, 11. aprila. — Močan japonski napad v razdalji 200 milj ob kitajskem zidu je imel za posledice zavzetje mesta Lengkow.

Kitajci so se trdovratno branili napadalec in so jih zadrževali celi mesec in Japonci so sami priznali, da so zavzeli sve druge prelaze v kitajskem zidu razun prelaza pri Lengkoku.

Po japonskem poročilu se nahaja ta zadnja kitajska močna postojanka okoli 50 milj zapadno od Rumenegega morja. Glavni japonski cilj je bil naglo zavzeti to kitajsko postojanko, da Kitajci ne bi mogli še ob pravem času poslati vojaške pomoči.

V boj je poseglo 50.000 Japoncev in Kitajcem sta v teh bojih poveljevala general Sang Čen in general Sung Če-yuan.

Japonsko armadno poveljstvo je objavilo, da japonska armada ne namerava prodirati v pokrajino Peipinga in Tientsina, toda pravi, da je vse odvisno od Kitajcev.

ROPARJEM TUDI PIVA PRAV PRIDE

Utica, N. Y., 11. aprila. — Leroy Pragnell in Walter Stegner iz Honesdale, Pa., sta sporočila policiji, da so ju ustavili trije oboroženi neznanec ter jima vzeli s trneke 140 zabojev dobrega piva. Roparjem sta morala izročiti tudi petdeset dolarjev, ki sta jih imela pri sebi.

ko hvalezen.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOŽA HERFORT:

FLAVTIST

Na pomlad je bilo. Komaj so se prve rože prebudile in plaho pogledale izpod vlažnega preperelega listja, plaho, boječe, kader da ne bi zaupale nestalnemu vremenu. Bukovje je bilo še rjavovijolično, globoko je še spalo. Na solnenu strani je oživila trava, po globokih senah je ležal še sneg — marec se je sklanjal v april, podajal je roko svojemu najljubšemu vremenskem tovarišu.

Dan je zapiral svoje trudno oko, v dolo se je plazil modrikastost.

vi mrak, zapad je gorel v gasneči luči dneva. Zarki, vsi škrlatni in zlati, so poljubljali golo bukovoje in temno smrečje s poslednjimi medlimi žarki.

Na smreko je sedel droben ptič, njegov majhni obris se je ostro začrtal na žarečem nebu. Perotki je nalahno povesil, pa zapel pesem, glasno molitev hvalnico Gospodu.

Glasen klicar je bil, z visokim, čistim glasom je pričel mehko, otežno melodijo, za hip potihnul in spet nadaljeval začeto pesem. Daleč se nasprotno poboje je dobil odziv — drugega peveca. Nujno petje se je zlivalo v eno samo glasno, čisto pesem, oba sta pričela z visokim hoidip, hoidip, hoidip, za trenutek postala, prešla v nižji heri, heri in končala za mehkim otožnim hoia, hoia, hoia...

Visoka, glasna in čista je bila drozgova pesem v začetku, otožna, nežna, a še vedno tako polna na koncu.

Dan je zasnil za gorami, divji ptičlet se je v grapi preletel z glasnim ropotom, taščica je že zažgolela, pa sinuknila v gost grm, na robu pa je drozg vrh smreke še vedno pel in klicalo mlado noč z otožnim hoia, hoia...

Nekje se je prebudila sova in zaklicala v temo, pa se mehkim krič odpula čez dolino.

Drozg je utihnil, se spustil s smreke v temno zavetje, se še pokregal z zategnjenim "dak, dak", pa vtaknil glavo pod peruti.

Komaj je nebo zasivelo, na vzhodu se je porajala daljna motna svetloba, že je taščica sinuknila čez pot v globel in zapela s čistim "ti-lili-lili..." in prva pozdravila mladi dan. Vse je bilo še tiho, mrak je še ovijal gosto borovje, ko je pričel višje na Slemenju peti divji ptičlet, prehitel je taščico, pa mi zaspaneči ga nismo slišali.

Ze dolgo je pela drobna, rdeča, grla ptička, ko je tihlo zletel na vrh smreke drozg, par trenutkov tiho sedel, kot bi se hotel spomniti naprava, spet povesil perotki in hitro zapel.

Velik dan je že bil, ko je še vedno budil zategnjen hoia, hoia, zaspaneči, pa jih bodril z visokim "hoidip, hoidip..."

Hreščave šoje so ga prepodile, odletel je na solneno pobočje in tam iskal hrane.

Kosove velikosti je bil, le sinuknje je imel drugačno. Po hrbitu je bil sivo rjav, menda bi dobro oko našlo v tej barvi primese olivne zelene, grlo, prsi in trebuh je imel rumenkasto bel, na grlu trioglate, pe prsih in trebuhu pa podolžna temnosivna pege. Rep in peroti so bile iste barve kot hrbit, močne noge, ustvarjene za vztrajno brskanje in kopanje, lahno zapognjen sivo barvan kljun označuje peveca — lepo rjavo oko pa mirnega soseda.

Na bregu pod grmovjem in borovjem je dobil zbrano veselo družbo tovarišev — ves dan so pobirali semenje, urno in vztrajno skakali pod grmovjem in si iskali hrane. Dober jim je bil žuželk ali ličinka, dobrodošlo vsakovrstno semenje. Na večer, ko se je dan nagnil, so oživel bregovi v čisti pesmi, drozg so pozdravili mladi dan s pesmijo, poslovi so se od njega s pesmijo.

Toplo pomladno solnce je vzbudilo v drobni sredi drozgov ljubezen. Poiskali so si tovarišice, pa si zvišili preprosta gnezda. Eden je šel visoko v varno zavetje drevja, drugi spet se je zadovoljil z nizkim grmovjem, nekateri pa so gnezdili kar na tleh. Ko so bila svetlo zelena temnopikasta jajčeca izvaljena, se je pričel oni najljubši napor vseh ptič in vseh živih bitij sploh — prehrana zaroda. Obilje žuželk in ličink tople v poletje prehajajoče pomladi je nudilo drozgom bogato pogrnjeno mizo, za nje same, kakor tudi za mladiče. Ko se je prvi zarod zaupal mladim krilom, so gnezdili stari v drugo — drozg odgoji vsako leto dva zaroda.

Mrzle jesenske sape so plesale z

Naročite se na Glas Naroda, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

DEŽELE VEČNE POMLADI

Vodna površina se težje segreje, a tudi težje ohladi nego kopna površina. To dejstvo ustvarja v deželah ob morju, zlasti na otokih neko izenačenost v temperaturi, ki je v zvezi s pomankanjem prahu zdravju zelo koristna.

Takšnih klimatičnih rajev, dežel bolj ali manj izrazite večne pomladi je na zemlji dovolj, žal pa so od naših krajev precej oddaljeni. Znan je na pr. angleški otok Wight v Rokavskem prelivu, za katerega bi bilo sicer pretirano trditi, da vlada na njem večna pomlad, vendar je med njegovim milim in zdravih podnebjem sosednjih angleških ter kontinentalnih ozemelj razlika kakor dan in noč.

Najsevernejše ozemlje, ki kaže podobne lastnosti, je otok Vancouver ob zapadni obali Kanade. Pokrajina je čisto severnjaška, toda podnebje je milo, zrak izredno čist, tako da boleznih dihal, tuberkuloze in podobnih boleznih tam sploh ne poznajo. Otok je kakor nalašč ustvarjen za bolnike ter vrste in za živčne bolnike, prebivalstvo dosega povprečno izredno visoko starost.

Med deželami večne pomladi na severni polobli bi bilo imenovati še celo vrsto otokov, zlasti pa služijo največji izmed kanarskih otokov Tenerifia, kjer vlada vse leti isto vreme skoraj brez vsakih razlik. Viharji, mraz, megla so o točanom znani samo po imenu, posebnost ugodna pa je to, da dobiš tu skoraj vse zemeljske formacije, ki so mogoče. Človek lahko izbira med obmorsko pokrajino, med globokimi dolinami ali visokimi planinami, ki se dvigajo v višino 3700 m. Tudi v tej srečni deželi so boleznik, ki pobirajo v Evropi vsako leto tisoče in tisoče ljudi, neznane.

Na južni polobli konkurirata s Tenerifo in jo deloma prekašata avstralska otoka Tasmanija in Novi Zeland, ki sta tudi neprijetno večja. Zlasti Novi Zeland je dežela, ki jo je narava obdaruja z vsemi srečami. Tu se razprostira na sto kilometrov daleč čudovito pešeno obrežje, tam padajo obrežja strmo in raztrgane v morje, da se človek spomni na deželo fjordov, Norveško. V sredni molijo v nebo mogočni gorski velikani z zasneženimi in zaledenimi vrhovi, v dolinah pa puha iz zemlje vsepovsod para in ji izvorajo vroči vreli z vsemi zdravilnimi lastnostmi. Človeku ni treba drugega, nego da si izbere v tem raji svojo temperamento in svojim potrebam ustrezajoče bivališče. Kako skromna in hedna je v primeri s to večno pomladjo naša pomlad!

VAMPIRJI VELEMESTA

Spisal EMILE GABORIAU

98

Roza mu ni ostala dolžna in branila se je tako temeljito, da je Gaston končno pograbil klobuk in odšel, češ, dokler bom živ, nečem več videti Zore ki da ji od srea rad prepušča vse kar ima od njega, ker je presrečen da se je more tako poceni za vedno odkrižati.

Gastonov odhod je bil Andreu dobrodošel, kajti mladi slikar je mislil, da bo zvedel od dekleta kaj zanimivega o Paulu, ko ostaneta sama; a to ga je zelo zanimalo, kajti Paula je prištevati zdi med svoje nasprotnike.

Toda njegovo upanje je bilo zaman. Tudi Roza je bila razjarjena in tako ni mogel ničesar spraviti iz nje.

Ogrnila je plašč in odšla kmalu za Gastonom.

Andre je pa sedel in jel razmišljati o dogodkih zadnjih ur. Zavedal se je dobro, da ima opraviti z močnimi nasprotniki in da mora biti torej zelo previden. Dolgo je razmišljal, kako bi ušel spretno nastavljeni past, slednjič mu je pa šnila v glavo srečna misel.

Pod njegovimi okni se je razprostiral velik vrt, pripadajoč zavodu, ki je bil obrnjen s pročeljem na rue Laval. Dvorišče zavoda je ločil od vrta samo sedem čevljev visok zid.

Zakaj bi ne mogel po tej poti pobegniti?

Lahko se preoblečem tako, — je dejal sam pri sebi, — da me nihče ne bo spoznal, jutri zjutraj pa preplezam zid in se izgubim na rue Laval dočim bodo vožni mojih sovražnikov prežali name pred mojimi vrati na rue de la Tour d'Auvergne. Kaj moram spati baš tu? Ne, No torej, dokler bo trajala moja vojna, bom stanoval pri Vignolu.

Ta Vignol, posten in dober dečko, je bil njegov prijatelj in kadar je bil Andre odsoten, je vodil namesto njega delo na novi hiši podjetnika Gandelma.

Mladi slikar se je hitro odločil. Napisal je pisma baronu de Breulhu, grafu de Mussidamu in Gastonovemu očetu ter jim pojasnil svoj načrt.

Ko je končal, je bila že noč. Tisti hip ni mogel ničesar ukreniti, odšel je večerjat v bližnjo restavracijo, potem je pa vrget pisma v nabiralnik in se vrnil domov, da bi se preoblekel.

Po dolgem razmišljanju, kakšen družabni položaj bi si prilastil, je sklenil igrati vlogo enega onih postopačev, ki jih srečavamo dan za dnem v sumljivih krčmah na periferiji mesta, zvečer pa pred gledališči in plesišči.

Obleko je našel med starimi cunjami. Suknjice odre barve, stare hlače, raztrgane čevlje in staro čepico.

Treba je bilo izpremeniti še obraz in tej nalogi se je posvetil Andre posebno pozornost.

Ko je bilo vse končano in se je pogledal v ogledalo, je bil s svojo zunanostjo zadovoljen. Kot vesten umetnik je pa hotel odstraniti nekaj neznatnih nedostatkov, ko je nekdo potrkal na vrata.

— Kdo je? — je vprašal Andre.

— Jaz! — je odgovoril drhteč glas, — jaz, Gaston!

Ali more zaupati temu fantu? Zdelo se mu je, da lahko. In šel je odpreti.

Bil je res Gaston, toda kakšen! Bil je ves prepaden in kar opotekal se je.

Omahnil je v naslanjač in vprašal: — Kaj je odšel gospod Andre z doma? Če se ne motim, sem slišal njegov glas.

Andre je bil torej to dobro preoblečen, da ga Gaston ni spoznal. Mladi slikar je bil s tem uspehom zelo zadovoljen.

— Ha, ha! Kaj me ne poznate? — se je zasmel. — Le dobro pogledajte!

Gaston si ga je od vseh strani ogledal. — Ah, to ste vi! — je zamrmral končno. — To je slabo, to se pravi ne, dobro je. Saj ne vem več, kaj govorim.

Bilo je jasno da je morala Gastona doleteti katastrofa. Saj ni bilo mogoče, da bi bil še od zjutraj tako pijan.

— Kaj vam pa je, kaj se je zgodilo? — je vprašal Andre.

— Prihajam, da se poslovim od vas, prijatelj... Po odhodu od vas si poženem neke krogle v glavo.

— Kaj ste znoreli! Gaston se je prijel za glavo.

— Ne, možgani so še v redu, — je odgovoril, — toda ponarejene menice so v veljavni. Nočoj sem večerjal doma. Ko sem odhajal od mize mi je stari komornik zašepetal na uho, da me zuna nekdo čaka. Hitel sem na ulico in našel tam capina v oguljeni sukni, umazanega, odvratne zunanosti.

— Oče Tantine! — je vzkliknil Andre.

— Ah, njegovega imena ne vem. Povedal mi je s sladkim glasom, da je lastnik mojih menic sklenil poslati jih jutri dopoldne državnemu tožilecu, da mi pa preostaja še eno sredstvo, če se hočem rešiti.

— In to sredstvo je odpotovati z Rozo v Italijo.

Gaston je od presenečenja kar poskočil. — Kdo je vam to povedal? — je vzkliknil.

— Nihče... uganil sem. Martin Rigalov podpis ste morali ponarediti samo zato, da bi vas mogli o pravem času prisiliti k odhodu v izemstvo. In kaj ste odgovorili?

— Da ne pojdem nikamor.

Andre ni več poslušal. Hodil je po ateljeju in napeto razmišljal. Bilo je jasno, da in v rokah življenje tega fanta. Toda kaj storiti?

Svetovati mu, naj odpotuje, bi pomenilo odstraniti Rozo; izgubiti upanje v končni uspeh. Prepustiti vse njegovi prosti volji, pa tudi ni mogel; ni mogel pozabiti, kaj je storil zanj Gastonov oče.

— Čujte, Gaston, — je dejal slednjič, — vem kako rešiti vas, toda povem šele ko bova zuna. Toda iz nagibov, ki vam jih ne bom razlagal, ker bi začel predati, moram priti na ulico, ne da bi šel skozi večna vrata... To ne bo težko, če mi boste hoteli pomagati. Pojdite domov ali kamor hočete, točno opolnoči pa pozvonite na rue Laval pri vratih hiše št. ... Odpro vam, vi pa vprašajte lišničico karkoli. Paziti boste pa morali, da ostanejo vrata samo priprta, da bom lahko sinuknil z vrta dotične hiše na cesto.

Gaston se je točno držal teh navodil: načrt se je posrečil in mladeniča sta jo mahala že deset minut po polnoči po bulvarju.

Mladi slikar je bil poln nad. Bil je prepričan, da se mu je posrečilo priti na sled lopovom, ki so hoteli uničiti njegovo srečo.

XXXII.

Na bulvarju Malesherbes, blizu cerkve sv. Avgustina, je stanoval v razkošni hiši markiz de Croisenois.

Tu, v skromnem stanovanju za štiri tisoč frankov, je znal zbrati razvaline nekdanje imovitosti, da bi preslepil vsaj površne opazovalce.

Toda upniki so si podajali kljuko njegovih vrat, toliko jih je bilo. Markiz se je pa znal spretno izogibati neposrednemu preganjanju.

Stanovanje je bilo najeto na ime njegovega komornika; kočija in konj sta bila formalno kočijaževa. Ta plemič je namreč imel konja in kočijo, čeprav je bil že tako temeljito zavezil svoje gospodarstvo, da čisto niti belica ni imel za svečo in je moral hoditi spat v temi.

Markiz de Croisenois je imel dva služabnika: kočijaža in komornika, ki se je spoznal na kuho tako dobro, da je postal kuhar.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Ali imate Koledar za l. 1933

Za 50 centov dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIKA; PESMI BUKOVINSKEGA IN OPIS NAŠEGA "SEVERNEGA ROMARJA" PLANINSKA.

Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!

PREHLADI dovedejo do PLJUČNICE
Preprečite prehlade z rednim čiščenjem svojega črevesja. Odvajanje naj bo redno, odstranite strupene zastoje! Pijte TRINERJEVO GRENKO VINO

ZAHVALA

Podpisani se tem potom toplo zahvaljujem vsem tistim, ki so tako lepo in veliko doprinesli v boleznijo moje žene Marije; jo tolažili v boleznijo in obsuli s cvetjem in ljubeznijo na zadnjem potu v Njen mir.

IVAN BOŠTJANČIČ

407 W. 18th St., New York, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

45

Zelo ginjeni, pa z različnimi čustvi so navzoči poslušali njegove besede. Najbolj med vsemi je bil prevzet grof Erlau. Bil je bolj prestrašen kot pa vesel, kajti, kakor mu je bila Judita oddaljena v svojem siromaštvu, je vendar gojil upanje, da si jo bo mogel enkrat s pridnostjo pridobiti. Zdaj pa je naenkrat postala nečakinja najbogatejšega moža v celem okrožju in se mu je zaradi tega tembolj oddaljila. Kako je še mogel, kot reven arhitekt na te misliti, da bi mogla kdaj bogata Judita postati njegova žena?

In njegove oči so žalostno gorele v njene, ko je njej in njene-nemu stricu voščil srečo. Judita ni vedela, zakaj je tako žalosten in ga sedaj seveda tudi ni mogla vprašati. Toda naenkrat ji pride na misel, da je v skrbih zaradi sestre, ker ni vedel, da bo tudi sestra šla na Borau. In prijemši strica za roko, ga prosi tiho:

— Stric Botho, grof Erlau, je gotovo velikih skrbih, kaj bo sedaj z njegovo sestro. Ne maram te siliti — toda prosim, ako mu ne bi hotel povedati, da se bo z nami preselila na Borau?

— Seveda, Judita; to sem pozabil.

In ko so vsi izrazili svoje čestitke, se obrne baron Borau k grofu Erlau.

— Moj dragi gospod grof, na vas imam še posebno prošnjo. Bojim se, da bi bilo moji nečakinja na Borau zelo dolgočasno in zato sem si dovolil prositi vašo sotočko komteso, ki že itak živi pri gospej Heinovi, da se z Judito preseli na Borau. Pa saj smo bili že dolgo sosed. Zato vas prosim, da dovolite, da se vaša sestra preseli na Borau.

Seveda se je pri Hansu tudi pojavila skrb, kaj se bo sedaj zgodilo z njegovo sestro. In počutil se je srečnega, da bo od sedaj naprej našel svoj dom na Borau. Toda malo potrpi pravi:

— Toda tega vendar ne smemo sprejeti, gospod baron.

Baron pa se nasmeje in pritisne Felice na svoje prsi.

— O, moje povabilo je že sprejeto in mi obljubila, da mi bo pomagala, da bom zopet našel veselje v življenju. Sedaj vas prosim, da nama ne prečitate najinih računov.

— Do kaj takega tudi nisem opravičen, kajti sedaj še nisem v položaju, da bi ji mogel nuditi kaj približno slično življenje. Zelo bi me žalostilo, ako bi se morala ločiti od gospe Heinove in gospej Julite, v kateri družbi se je počutila tako srečno. Samo ko bi vedel, kako bi mogel poplačati vašo vljudnost.

— No, za to se vsak dan more najti kakšna priložnost. In če mi bo komtesa Felice pomagala, da prinese malo solnce na Borau — potem sem ji jaz mnogo bolj dolžan hvalečnosti, kot pa vi meni; kaj ne, komtesa?

In stari gospod gleda z bolestinami občutki v krasni Felice obraz in v njene hvaležne zardene sive oči. Spomini se žene, ki je tako vroče ljubil in ki je bila Felice tako zelo podobna, žene, katero je tako zaničeval.

— Zelo rad bi vedel, gospod baron, zakaj bi mi vi mogli biti hvaležni. Ravno jaz vam moram biti iz vsega srea hvaležen.

— O tem sedaj ne bomo več govorili. Zdaj bomo zopet sedli, ker vidim, da že prinašajo, se obrne Lutz k Felice in ji reče:

— Nisem mislil, da bom deležen tako velikega veselja.

Njegove besede so bile zelo gorke; vprico svoje matere je mogel tako govoriti s Felice.

Felice ga radovedno pogleda:

— Ali ste doživeli tako veliko veselje?

Lutz globoko vzdihne.

— In to še vprašate? Saj sem vendar slišal, da se boste vi in obe dami preselili na Borau.

To se ji je upal reči, ker je vedel od matere, da njegov oče nima ničesar proti njegovi zvezi s komteso. In da bo mati popolnoma dovršila svoje poslanstvo, o tem je bil prepričan.

In sedaj ni stalo med njim in Felice nič drugega kot njena mladost.

Felice nekoliko zardi.

— Oh, ali je to res za vas tako veliko veselje?

Z gorečim pogledom jo pogleda.

— Da, zelo veliko veselje; zdaj mi ne bo treba več čakati, da se peljem na Schwarzenberg, da vas vidim.

Hotela mu je pokazati malo nevoljo in ko Lutz to opazi, naglo reče:

— Tako rad se zabavam z vami in obema damama.

In Felice si misli, da v tem slučaju ne sme biti ozlovoljena, pa vendar je občutila nekako razočaranje, da ni govoril samo o njej, temveč tudi o Juditi in teti Ani.

S slastjo zdrave mladosti si Felice poišče jedila, ki so se ji zdele najbolj okusna in Lutz ji pri tem pomaga in ji vedno ponuja ter ji polaga na krožnik. Slednjic mu zabrani smeje:

— Vendar se ne bom najedla takoj prvih stvari, kajti zdi se mi, da bo še več dobrih stvari.

— O, ali še niste videli jedilnega lista?

— Ne, za to še nisem imela časa, kajti en dogodek je podil drugega. Kaj pravite k temu, da je Judita nečakinja barona Borau?

Takoj ji ponudi jedilni list in pravi smeje:

— Kaj prijetnejšega se ni moglo zgoditi. Pogosto je bilo zelo dolgočasno na Borau, zdaj pa bodo naenkrat prišle tri gracije.

Felice se smeje ozre na teto Ano.

— Teta Ana, gospod Werner nas je ravnokar primerjal s tremi gracijami. Ali se naj takoj v tvojemu imenu zahvalim za njegovo uljudnost?

Teta Ana se smeje.

— Za sebe moram ta poklon odkloniti, da bi me štel med gracije.

— Temu moram oporekati, milostljiva gospa. Imate še popolno pravico, da se med nje prištevate, ker imate še vedno mlado ljubkost in svežost, — pravi baron v popolnem prepričanju.

Segavo se zablaste oči tete Ano.

— S svojim prihodnjim rojstnim dnevom bom prekoračila mejo petdesetih, gospod baron, in onstran petdesetih se gracije več ne gibljejo.

— O, meni pa je bilo rečeno, da se moderne dame sploh več ne starajo.

Zopet se šaljevo smeje teta Ana.

— Potem so vam napačno povedali. Moderna dama se ne mara več starati, toda ne more se braniti proti neovrgljivemu naravnemu zakonu. Naj še tako hlinijo navidezno mladost — kar naenkrat ne gre več dalje. Vaše besede bi izpremenila samo v toliko, da ostane moderna žena dalje časa močna in gibčna, ker je izgubila bojazen, da je bila za tridesetimi že izrabljena, in ker ima trdno voljo, da se zdrži mlado kar najdalje mogoče.

Baron dvigne kozarec in ji napije.

Na vsak način ste mi jasen dokaz, da moderna žena ostane dalje mlada.

Vai se čudijo, da je baron tako ljubeznjiv in zgovoren. Saj je

bil vedno na glasu kot mož, ki se izogiblje in boji ljudi, zdaj pa so vsi opazili, kako dober družabnik je, ko je enkrat prišel iz svoje samote zopet med ljudi. Judito je veselilo, da se stric in teta Ana tako dobro razumeta. To veselje izrazi tudi proti grofu Hansu, ki je sedel poleg nje. Toda Hans jo pogleda z nekim posebno potrtnim pogledom.

— Veseliti bi se mogel, da se je vaše življenje tako lepo obrnilo, milostljiva gospica — toda — žal, se morem samo deloma tega veseliti.

— Zakaj pa ne popolnoma? — ga vpraša Judita.

Hans zadušil vzdih in pravi tiho:

— Ker ste se mi s tem tako nenadoma oddaljili.

— Toda Borau vendar ni na drugem svetu.

— Ne mislim na prostorno oddaljenost.

Judita takoj razume, zakaj je bil tako potrtn. In njene oči mu jasno in odločno zro v njegove oči.

— Druga, kot prostorna oddaljenost pri nama ni mogoča?

— Ne? V resnici ne?

— Ako bi o tem samo malo dvomili, bi me vžalostilo.

— Ah — Judita — vedite, da za mene ne bi bilo nič hujšega, kot vas vžalostiti.

(Dalje prihodnjic.)

KRIZA IN BOLEZEN

Američan dr. Ellsworth Huntington je raziskoval zveze med gospodarskimi razmerami in zdržav-njem človeškega organizma ter je prišel na podlagi obsežnih statistik do zaključka, da so nezdružljive finančne razmere v kakšni državi še vedno spremljale zdravstvene motnje v prebivalstvu. Že pred njim pa je trdil Holander Bolck, da učinkuje svetovni položaj na obliko telesa v takšni meri, da se spremeni celo rast in postavo kakšnega ljudstva, v čigar deželi vlada že dalj časa huda gospodarska kriza.

Te trditve se dobro krijejo s čestiti poročili v listih današnjih dni, da se je ta ali oni proces kakšnemu propademu bankirju, industrijcu itd. spremenil v bolezenski proces. Mnogo je v takšnih primerih simuliranja, mnogo pa je tudi prine-rov, da vpliva gospodarski polom na človekovo duševno in telesno stanje v resnici uničevalno. Izkušnja nas uči, da se telo ne spreminja samo iz notranjih vzrokov, temveč tudi po zunanji vplivi. Samo o sebi umevno se nam vidi, da se nam mišice pod vplivom telovadbe in športa utrjuje in da se tako ves-človek spremeni. Živimo, ki opravljajo težko delo, postanejo jetra, obliti in pljuča težja, kar ne spreminja samo razmerja med posameznimi organi, temveč tudi celotni organizem. Tako morejo zunanje prilike ostaviti svoj pečat tudi v človeku.

Posebno drastičen je bil v tem pogledu primer, ki se je zgodil v drugi polovici preteklega stoletja v severni Holandski. Tam je vladala več desetletij huda gospodarska kriza in ta je učinkovala po Bolck-vih raziskovanjih na ljudstvo tako, da se mu je zmanjšala rast; rekruti iz te pokrajine so bili za dober kos manjši nego iz drugih holandskih pokrajin. Tudi duševna energija ljudstva je zelo popustila in preti-la je nevarnost, da bo popolnoma degeneriralo. Okrog l. 1885. so krizo končno premagali in zgodilo se je, da se je nazadnje ljudstvo zbudilo k novemu življenju. Neke-

DIABLO TIN NI IZUMRL

Na nekem zborovanju angleških zoologov je sporočil ornitolog Seth Smith, da so na otoku Dominiki odkrili nekoliko eksemplarjev ptice diabolina ali "vragovega ludour-nika", o katerem so menili, da je v 18. stoletju popolnoma izumrl.

Ptica je živel nekde v ogrom-nih jatah v Zapadni Indiji (na Antilih) in šestkrat so jo opazili tudi ob angleških in francoskih obalah. Ime je dobila po pretežni črni barvi svojih peres; bila je pa v ostalem povsem nedolžna žival in je imela le ta nedostatek, da je bilo njeno meso zelo okusno, zaradi česar so jo začeli proti koncu 17. stoletja neusmiljeno zasledovati. K njenemu uničenju so pripomogli malo tudi misijonarji, ki so jo po neki svetopisemski besedi proglasili za — zelenjavo, kakor so v starih časih marsikaterim ptičari pripisovali rastlinski značaj. Rastlinska hrana pa je dovoljena tudi v postnih dneh. Dasi je bil diabolin eden najboljših letalcev med ptičmi, vendar ni odolel človeški po-zrečnosti in tako je veljal že proti koncu 18. stoletja za izumrlo žival. Britski muzej je edini, ki hrani eksemplar diabolinovega perja. — Sredi 19. stoletja je šla po svetu vest, da ptica vendarle še ni izumrla, a te vesti niso mogli dokazati. Primerke, ki so jih odkrili na Dominiki so postavili seveda pod najstrožjo zaščito in upajo, da se bodo razmnožili.

liko let pozneje pa so vojaške obla-sti lahko ugotovile, da so tamonjski rekruti zrasti za povprečno 13 cm. Nič ni torej čudnega, če se s se-dano gospodarsko krizo družijo bo-lezen, telesno zaostajanje in neka vidna demoralizacija ter degenera-cija v posameznikih in občestvih. Primeri kakršni se je zgodil na se-vernem Holandskem, pa nas uče, da je človek vedno znal premaga-vati slabe čase in da je vedno zno-va zrasel preko njih, celo za polnih 13 cm.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1934

lahko že sedaj naročite. — Pošljite nam

\$1.

in knjige Vam bodo poslane naravnost na dom.

Naročila sprejema:

"GLASNARODA"
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-

TOVANJE

SHIPPING NEWS

14. aprila: Statendam v Boulogne

Saturnia v Trst

15. aprila: Bremen v Bremen

18. aprila: Majestic v Cherbourg

Paris v Havre

19. aprila: Manhattan v Havre

New York v Hamburg

21. aprila: Olympic v Cherbourg

Mauretania v Cherbourg

22. aprila: Champlain v Havre

Roma v Genoa

25. aprila: Leviathan v Cherbourg

Europa v Bremen

26. aprila: Berengaria v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Vendland v Boulogne

2. maja: Bremen v Bremen

3. maja: Hamburg v Cherbourg

4. maja: Conte di Savoia v Genoa

5. maja: Majestic v Cherbourg

Westernland v Havre

Vendland v Boulogne

6. maja: Lafayette v Havre

Vulcania v Trst

10. maja: Aquitania v Cherbourg

Deutschland v Cherbourg

12. maja: Olympic v Havre

Minnewaska v Havre

Rotterdam v Boulogne

13. maja: Champlain v Havre

Rex v Genoa

Europa v Bremen

16. maja: Leviathan v Cherbourg

17. maja: Berengaria v Cherbourg

New York v Cherbourg

19. maja: Statendam v Boulogne

Paris v Havre

20. maja: Conte Grande v Genoa

Bremen v Bremen

George v Cobh

24. maja: Manhattan v Havre

Albert Ballin v Cherbourg

25. maja: Conte di Savoia v Genoa

26. maja: Majestic v Cherbourg

Minnetonka v Havre

Vendland v Boulogne

27. maja: Leviathan v Cherbourg

28. maja: Ile de France v Havre

Saturnia v Trst

Aquitania v Cherbourg

30. maja: Europa v Bremen

31. maja: Hamburg v Cherbourg

Pres. Roosevelt v Havre

Roma v Genoa

2. junija: Olympic v Cherbourg

Westernland v Havre

Vendland v Boulogne

3. junija: Champlain v Havre

Rex v Genoa

Britannic v Cobh

6. junija: Leviathan v Cherbourg

7. junija: Deutschland v Cherbourg

Berengaria v Cherbourg

8. junija: Lafayette v Havre

Augustus v Genoa

Bremen v Bremen

9. junija: Statendam v Boulogne

Minnewaska v Cherbourg

10. junija: Paris v Havre

14. junija: Olympic v Havre

Majestic v Cherbourg

New York v Cherbourg

Aquitania v Cherbourg

15. junija: Conte di Savoia v Genoa

16. junija: Europa v Bremen

Pennland v Havre

Rotterdam v Boulogne

17. junija: Britannic v Cobh

Ile de France v Havre

20. junija: De Grasse v Havre

21. junija: Vulcania v Trst

Albert Ballin v Cherbourg

Manhattan v Havre

23. junija: Olympic v Cherbourg

Minnetonka v Havre

Vendland v Boulogne

24. junija: Champlain v Havre

Rex v Genoa

Bremen v Bremen

27. junija: Leviathan v Cherbourg

28. junija: Berengaria v Cherbourg

Hamburg v Cherbourg

29. junija: Conte Grande v Genoa

30. junija: Majestic v Cherbourg

Statendam v Boulogne

1. julija: Paris v Havre

Lafayette v Havre

3. julija: Europa v Bremen

5. julija: Saturnia v Trst

Aquitania v Cherbourg

Deutschland v Cherbourg

7. julija: Ile de France v Havre

8. julija: Conte di Savoia v Genoa

11. julija: Bremen v Bremen

12. julija: New York v Cherbourg

Olympic v Cherbourg

15. julija: Champlain v Havre

Rex v Genoa

Berengaria v Cherbourg

18. julija: Leviathan v Cherbourg

19. julija: Manhattan v Havre

Albert Ballin v Cherbourg

20. julija: Majestic v Cherbourg

21. julija: Paris v Havre

Europa v Bremen

Statendam v Boulogne

26. julija: Lafayette v Havre

Pres. Roosevelt v Havre

27. julija: Bremen v Bremen

28. julija: Statendam v Boulog